

Panium - Numara On İki

Daniel 11:40 ve Peygamberliğin Mühürünün Üç Kez Açılması

Jeff Pippenger

2025-09-12

Daniel 11'in kırkinci ayeti, Kutsal Kitap'taki en derin ayetlerden biridir. Bu ayet, Daniel kitabının 1798, 1989 ve 2023 yıllarında mührünün açılmasını temsil eder. Kitabın üç kez mührünün açılması, "yedi vakit" süren bir dağıtılışın sona erişini işaret eder. 1798, Asur'un kuzeydeki on oymağı tutsaklığa götürdüğü M.Ö. 723 yılında başlayan iki bin beş yüz yirmi yıllık dağıtılışın sona erişini belirledi. 1989, Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Levililer 26'daki "yedi vakit"i resmen bir kenara bıraktığı 1863 yılındaki isyandan itibaren geçen 126 yılın sona erişini belirledi. 2023 ise, Vahiy 11'deki iki tanığın sokakta ölü yatışının üç buçuk gününün sona erişini belirledi. 2.520 yılın sonunda (126 yılın ve 3½ günün sonunda—bunların tümü "yedi vakit"in simgeleridir) Daniel kitabının mührü açıldı.

White Kardeş, 1798'de insanlara lütuf kapısının kapanışıyla bağlantılı olayların sunulmasının gerekli olduğunu bildirir. Bunu kaydederken paralel tarihleri tanımlamaktadır; çünkü o, son günlerin mesajını da lütuf kapısının kapanışıyla bağlantılı olaylar olarak sunar. Millerit tarihinden söz ederken şöyle yazar:

"İnsanların içinde buldukları tehlikenin farkına vardırılmaları; sınama döneminin sonuyla bağlantılı ciddi olaylara hazırlanmaları için harekete geçirilmeleri gerekliydi." Büyük Mücadele, 310.

Son günlerden söz ederken şöyle kaydediyor:

"Çarmıha gerilmeden önce Kurtarıcı, öldürüleceğini ve mezardan yeniden dirileceğini öğrencilerine açıklamıştı; sözlerini zihinlere ve yüreklere yerleştirmek için melekler de oradaydı. Ama öğrenciler Roma boyunduruğundan dünyevi bir kurtuluş bekliyorlardı ve bütün umutlarının merkezinde olan O'nun utanç verici bir ölüme uğraması düşüncesine katlanamıyorlardı. Hatırlamaları gereken sözler zihinlerinden silindi; ve sınanma zamanı geldiğinde onları hazırlıksız yakaladı. İsa'nın ölümü, sanki onları önceden uyarlamış gibi, umutlarını bütünüyle yıktı. Aynı şekilde peygamberlik sözlerinde gelecek, Mesih'in sözleriyle öğrencilerin önüne açıldığı kadar açıkça bizim önümüze de serilmiştir. Lütuf zamanının kapanışıyla bağlantılı olaylar ve sıkıntı zamanı için yapılacak hazırlık işi açıkça sunulmuştur. Ama çoğunluk, bu önemli gerçekleri, sanki bunlar hiç açıklanmamış olsaydı anladıkları kadar anlıyor. Şeytan, onları kurtuluşa götürecek her etkiyi kapıp almak için tetikte bekler ve sıkıntı zamanı onları hazırlıksız bulacaktır." Büyük Mücadele, 595.

Millerci mesajın mührü 1798'de açıldı ve "sınama süresinin kapanışıyla bağlantılı olayları" ortaya koydu. Son günlerden söz ederken, "sınama süresinin kapanışıyla bağlantılı olayların" insanları kurtuluşa götürecek kadar bilge kıldığını, ancak anlaşılmadığını göstermek için öğrencilerin tarihini örnek olarak kullanır. 1798, 1989 ve 2023'te mührü açılan mesajlar, "sınama süresinin

kapanışıyla bağlantılı olayları” tanımlayan mesajlardı.

Kırkinci ayet, Daniel kitabının mühürünün üç kez açıldığı bir tarihsel çizgiyi temsil eder. 1798’de, 7’den 9’a kadar olan bölümleri temsil eden Ulai Nehri’ndeki Daniel’in görünümünün mühürü açıldı. 1989’da, 10’dan 12’ye kadar olan bölümleri temsil eden Hiddekel Nehri’ndeki Daniel’in görünümünün mühürü açıldı. 2023’te, Daniel 11’in kırkinci ayetinin gizli tarihi açığa çıkarıldı.

Kırkinci ayetin tarihi, 1798’den kırk birinci ayetteki Pazar yasasına kadar olan dönemi temsil eder; bu da, aynı zamanda Vahiy on üçteki yeryüzü canavarı, Vahiy on altıdaki sahte peygamber ve Kutsal Kitap kehanetindeki altıncı krallık olan Amerika Birleşik Devletleri’nin tarihidir. Daniel on birin kırkinci ayetinde temsil edilen aynı tarih, Vahiy kitabında da tek bir ayette temsil edilir.

Ve yerden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzununkine benzer iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. Vahiy 13:11.

Bu ayet, kırkinci ayette olduğu gibi, 1798 tarihli Yabancılar ve İsyan Yasaları ile başlayıp ulusun bir ejderha gibi konuştuğu Pazar yasasıyla sona eren bir tarihtir; Papalık Roma’sının tahttan indirildiği noktada başlayıp Papalık Roma’sının tahta yeniden getirildiği noktada sona eren bir tarih. Hem Vahiy 13:11’de hem de Daniel 11:40’ta temsil edilen tarih, Kutsal Kitap peygamberliğindeki beşinci krallığın kaldırılmasıyla başlar ve Kutsal Kitap peygamberliğindeki altıncı krallığın kaldırılmasıyla sona erer.

Kutsal Kitap peygamberliğinde ilk krallık olarak Babil’in, peygamberliğin ikinci krallığına kadar hüküm sürdüğü "yetmiş" yıl, 1798’den Pazar yasasına kadar kırkinci ayetin tarihini temsil eder.

O gün olacak ki, Sur bir kralın ömrü kadar, yetmiş yıl boyunca unutulacak; yetmiş yılın sonunda ise Sur bir fahişe gibi şarkı söyleyecek. Bir arp al, şehrin içinde dolaş, ey unutulmuş fahişe; tatlı ezgiler çal, çok şarkı söyle ki hatırlanasın. Ve yetmiş yılın sonunda, Rab Sur’u ziyaret edecek; o da kazancına dönecek ve yeryüzündeki bütün krallıklarla zina edecek. Yeşaya 23:15-17.

1798’den Pazar günü yasasına kadar olan tarih, Yeşaya 23’te kaydedildiği üzere, Sur’un fahişesinin unutulduğu tarihtir; orada bu dönem “yetmiş yıl” ve “bir kralın günleri” olarak ifade edilir. Nebukadnezar’dan Belşassar’a kadar Kutsal Kitap peygamberliğindeki ilk krallık hüküm sürdü; bu da, kuzu gibi başlayıp sonunda ejderha gibi konuşan Kutsal Kitap peygamberliğindeki altıncı krallığı örnekler. Nebukadnezar kuzunun takipçisini, Belşassar ise ejderhanın takipçisini temsil eder.

1798’den Pazar yasasına kadar olan tarih, aynı zamanda Vahiy’in on dördüncü bölümündeki üç meleğin tarihidir; Milleritlerin reformuyla başlayıp yüz kırk dört binin reformuyla sona erer. Üç meleğin mesajı, yargı saati mesajıdır. Milleritler, yargının açılmasıyla bağlantılı olayları ilan ettiler ve yüz kırk dört bin, sinama süresinin kapanışıyla bağlantılı olayları ilan eder.

Lütuf zamanının kapanışıyla bağlantılı olaylar, peygamberliğin iç ve dış çizgilerinde tasvir edilmiştir ve bu olaylar ağırlıklı olarak Daniel 11:40’ın temsil ettiği tarihte gerçekleşir. Kırkinci ayetteki olaylar Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasasıyla sona erdiğinden, hâlâ Babil’de

bulunan Tanrı'nın diğer çocuklarının son hasadına ilişkin olaylar kırkinci ayette temsil edilmez; yine de o zaman dünyanın yüzleştiği kriz Amerika Birleşik Devletleri'nde az önce sona ermiştir. Bu olaylar, Amerika Birleşik Devletleri üzerine gelen yargıyı ve kilisenin bir sancak olarak yükseltilmesinden önce Tanrı'nın kilisesinin arındırılmasını temsil eder.

Lütuf zamanının kapanışıyla bağlantılı iç olaylar, Mesih'in Başkâhin olarak O'nun son günlerdeki halkı arasında Tanrı'nın sırrını tamamlamadaki işini tanımlar. Dış olaylar, Amerika Birleşik Devletleri'nin papalığa gücü yeniden kazandırmadaki rolünü tanımlar. Kutsal Kitap peygamberliğinde altıncı krallık olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin tüm tarihi ile Laodikya'nın tüm tarihi, kırkinci ayetin temsil ettiği tarihsel dönem boyunca gerçekleşir.

Kırkinci ayetteki iç ve dış hatlar, yeryüzü canavarının iki boynuzuyla temsil edilir. Cumhuriyetçilik boynuzu dış hattır ve Protestanlık boynuzu iç hattır. Her iki hat da altıncı krallığın tarihi içinde mevcuttur ve altıncı krallığın tarihinin sonunda Tanrı'nın yargısı hem Protestan hem de Cumhuriyetçi boynuzların üzerine gelir. Sınama süresinin kapanışıyla bağlantılı olayları tanımlayan mesaj, Amerika Birleşik Devletleri'nin sınama süresi kadehini doldururken başına gelen olayları tanımlayan mesajdır. Sınama süresinin kapanışıyla bağlantılı olayları tanımlayan mesaj, Yedinci Gün Adventizmi'nin sınama süresi kadehini doldururken başına gelen olayları tanımlayan mesajdır.

Kırkinci ayetin tarihçesi içinde Daniel kitabının mührü üç kez açılır ve bu üç seferin her biri, merhamet kapısının kapanışıyla bağlantılı olayları sunan bir iç çizgi ve bir dış çizgi ortaya çıkarır. Üç dönüm noktasının her birinden önce yedi zamanlık bir saçılma vardır. Dolayısıyla kırkinci ayet, 1798'den Pazar yasasına kadar olan tarihi temsil eder ve bu tarih içindeki peygamberlik dönüm noktaları "merhamet kapısının kapanışıyla bağlantılı olaylar"dır. Kırkinci ayetin tarihçesi içinde iç çizgi, başlangıçta Filadelfya'dan Laodikya'ya ve sonda Laodikya'dan Filadelfya'ya bir geçişi temsil eder. Başlangıç, On Bakire benzetmesiyle tasvir edilen bir reform hareketini temsil ediyordu; bu benzetme, sonda da bir reform hareketini tipolojik olarak örnekledi ve benzetmeyi harfi harfine yerine getirdi.

Filadelfyalı Millerci hareket, Levililer yirmi altının "yedi vakit"inin 1798'deki bir gerçekleşmesiyle başladı ve ardından 22 Ekim 1844'te "yedi vakit" in bir başka gerçekleşmesiyle devam etti. En geç 1856'da hem James White hem de Kız kardeş White hareketi Laodikya durumunda olarak tanımladılar. Aynı yıl, asla tamamlanmayan resmi kilise yayınında "yedi vakit" üzerine yeni bir ışık sunuldu. "Yedi vakit" 1798'de yerine geldi ve akabinde William Miller, Kız kardeş White'ın adlandırdığı şekliyle "hakikat zincirinin başlangıcını" keşfetti; hakikat zincirinin başlangıcı "yedi vakit"ti. 1798, "yedi vakit" in bir gerçekleşmesiydi; bundan sonra Daniel kitabının mührünün açılmasıyla Miller "yedi vakit" e ilişkin temel keşfini yaptı. Ardından 22 Ekim 1844, "yedi vakit" in bir başka gerçekleşmesini işaret eder ve bunu, "yedi vakit" üzerine yeni ışığın yarım bırakıldığı aynı yıl içinde, hareketin Filadelfya'dan Laodikya'ya geçişi izler. 1863'te, 1856'ya kadar Millerci Filadelfya hareketi olup o tarihte Millerci Laodikya hareketine dönüşmüş olan yapı, büyük ölçüde İç Savaşın gerekçeleri ve baskıları ile kilisenin gençlerini koruma amacı altında, yasal olarak tescil edilmiş bir kilise haline geldi. Hareket, bir kiliseye dönüştüğü 1863'te sona erdi. Yedi yıl önce, 1856'da Laodikya, William Miller'ın ilk peygamberî keşfi olan konunun bizzat

kendisine dair yeni ışık mesajını bir kenara bıraktı.

Millerci hareketle birlikte, "hakikat zincirinin başlangıcı" diye adlandırılan, "yedi zaman"ın ışığı, Laodikya hareketinin liderliğine açıldı; onlar ise zamanla "yedi zaman"ı savunma arzusunu bir kenara koydular ve yedi yılın ("yedi zaman") sonunda, 1863'te, "yedi zaman"a hiçbir atıf içermeyen yeni bir çizelge ve peygamberlik mesajı üretildi.

1863'te Yeşaya'nın altmış beş yıllık peygamberliğinin sonucu, başladığı noktada, kuzeyle güney arasındaki bir iç savaşla nihayete erdi. 1863'teki kölelik meselesi, "yedi zaman"ın yerine gelmesi çerçevesinde hem kuzey hem de güney krallıklarının esarete götürülmesiyle örneklenmişti; İsrail'in götürüldüğü esaret de nihayeteki kölelik meselelerini yerinde biçimde temsil etmişti. 1863, Yeşaya'nın altmış beş yıllık peygamberliğine dayanan peygamberlik yapısının sonunu temsil eder.

Rab Tanrı şöyle diyor: Bu ayakta durmayacak, gerçekleşmeyecek. Çünkü Suriye'nin başı Şam'dır, Şam'ın başı da Rezin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efrayim parçalanacak, artık bir halk olmayacak. Efrayim'in başı Samiriye'dir, Samiriye'nin başı da Remalya'nın oğludur. Eğer iman etmezseniz, kesinlikle ayakta duramayacaksınız. Yeşaya 7:7-9.

Doğru anlaşıldığında, MÖ 742'de başlayan bu peygamberlik, altmış beş yıllık bir zaman dilimi içinde üç dönüm noktasını belirler. Bu dönüm noktalarından ikisi, İsrail'in hem kuzey hem de güney krallıkları için esaret ve köleliğin iki bin beş yüz yirmi yıllık sürecinin başlangıç noktalarını tanımlar. MÖ 742'de kuzey ve güney krallıkları bir iç savaşın içindeydi ve kuzeydeki on kabile, güneydeki Yahuda krallığını işgal etmek için Suriye ile ittifak kurmuştu. On dokuz yıl sonra, MÖ 723'te kuzeydeki on kabile Asurlular tarafından köleliğe götürüldü. Kırk altı yıl sonra, MÖ 677'de Asurlular Manasseh'i yakalayıp Babil'e götürdüler. MÖ 723'ten iki bin beş yüz yirmi yıl sonrası 1798'e denk gelir; bu, sonun zamanı ve kırkinci ayetin başlangıcıdır. Kırk altı yıl sonra, MÖ 677'de güney krallığına karşı başlayan "yedi zaman" 1844'te sona erdi. On dokuz yıl sonra, 1863'te MÖ 742'deki peygamberlik özellikleri harfiyen temsil edilir. MÖ 742'de ve 1863'te kuzey ve güney krallıkları arasında bir iç savaş sürmektedir. MÖ 742'de Yeşaya'nın kötü Kral Ahaz'a verdiği öngörü, hem kuzey hem de güney krallığının yaklaşan köleleştirilmesiyle ilgiliydi ve 1863'te, İç Savaşın tam orta noktasında Başkan Lincoln Özgürlük Bildirgesi'ni ilan ederek köleliğin sona erdirilmesi sürecini başlattı. MÖ 742'de kötü Kral Ahaz'a verilen uyarı, harfî görkemli diyarda verilmişti ve ruhsal görkemli diyarda Lincoln tarafından verilen mesajı tipliyordu.

Hiram Edson'ın "yedi kez"e dair mesajlarının 1856'da yayımlanmasından yedi yıl sonra Adventizm, Millerci "yedi kez" öğretisini kaldıran 1863 tablosunu ortaya koydu; böylece, Ellen White'in Millercilerin mesajlarını tekrarlamamız ve bu mesajlara yönelik saldırılara karşı onları savunmamız gerektiğini öğrettiği sayısız pasaj tartışmaya açmış oldu. Aynı yıl resmen tescil edilmiş bir kilise hâline geldiler. 1863 ve onun peygamberlik sonuçları hakkında yazılabilecek daha çok şey var, fakat burada belirttiğim şey, 1863'teki isyanı işaret eden hem içsel hem de dışsal birkaç delilin bulunduğu; bu, ister dışsal olan (güney eyaletlerinin isyanı), ister içsel olan (ilk temel hakikatin reddiyle ortaya çıkan isyan) olsun. 1863, kırkinci ayetin tarihi içinde, "lütuf kapısının kapanışıyla bağlantılı olaylar"ı oluşturan yol işaretlerinden birini temsil eden bir olaydır.

1863, eski harfi İsrail için çölde kırk yılın başlangıcıyla örtüşür. Kırk yılın sonunda Yeşu, eski İsrail'i Vaat Diyarı'na götürdü ve onlar Eriha'yı yıktılar ve Eriha'yı yeniden inşa edecek olan herkesin üzerine bir lanet ilan ettiler. 1863'te Laodikya Adventizminin önderliği Eriha'yı yeniden inşa etti. 1863, çölde kırk yılın hem başlangıcına hem de bitişine tekabül eder. 1863, kırkıncı ayetin tarihinin dış ve iç hatlarını birbirine bağlayan peygamberlik bir işaret taşıdır. “Laodikya” sözcüğünün anlamı olan “yargılanan bir kilise” şeklindeki yedinci kilise, çölde tüm bir kuşağın ölümüyle temsil edilen bir döneme girmektedir. Aynı noktada, ilk Cumhuriyetçi başkan köleleri özgürleştirme işini yürütmektedir; böylece, ilhamın “ulusal yıkım” diye adlandırdığı şeye yol açacak bir kriz döneminde sıkıyönetimi uygulamaya koyacak son Cumhuriyetçi başkanların tipini ortaya koymaktadır.

Başlangıcın işaret taşlarında sonun işaret taşları temsil edilir; yargının kapanışıyla bağlantılı olaylar ise, yargının açılışıyla bağlantılı olaylarda tipolojik olarak örneklenmişti. Kırk yılın başında Kadeş'te Yeşu ile Kaleb'in mesajının reddedildiği isyan, kırk yılın sonunda Musa'nın Kadeş'te kayaya vurmasıyla gerçekleşen isyanın tipiydi. 1863, Pazar yasasını, Laodikya'nın Rab'bin ağzından kusulduğu, Hezekiel'in sekizinci bölümünde Yeruşalim'deki yirmi beş ihtiyarın güneşe secde ettiği ve “Rab'bin tapınağıyız” şeklindeki yalan sözlere güvenenlerin üzerine Şilo'nun akıbetinin tekrar geldiği yer olarak tanımlar.

Panium hakkındaki bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.